

1 tal dia farà un any

Les inundacions de setembre

1 El país arriba a setembre amb una errabunda, indesxifrable, fatalitat. Botit de sol d'estiu, carregat de «souvenirs» imprevisibles, rostit de pell i de butxaca, l'estament civil reprèn antigues obligacions al taller, oficina o fàbrica, només per citar, de memòria, les institucions tipificades del treball. L'estament civil, convençut que el producte nacional brut i la renda per càpita es desinflen per moments, actua amb celeritat i eficàcia. I les xemeneies de les fàbriques tornen a cremar, els despatxos comencen a tenir cara i ulls i paper de diari, i el ritme ciutadà s'accelera. Tot torna a començar. I torna a començar la Lliga. I torna a començar la política. I tornen a començar les inundacions.

2 Setembre ha tingut, de tota la vida, una tendència a inundar-se en un tres i no res. Les inundacions de setembre, han proporcionat un material notable en quan a catàstrofes, interrupcions viàries i visites de ministre. Encara no s'ha posat en marxa un ministeri d'inundacions i catàstrofes aquàtiques, perquè, això dels ministres funciona tot l'any i les inundacions han estat sempre de temporada. Però ara que es planifica amb tanta grapa i tanta computadora, es pot preparar per endavant. Aquesta feina la podria fer un ministre sense cartera, perquè després de les inundacions tots els ajuntaments demanen diners i ell podria dir, com aquell qui res: «és que he deixat la cartera al ministeri». Si la idea s'accepta, no cal dir, jo demanaria que el nou ministre, imitant al de comerç, muntés un despatx a Barcelona i un despatxet a Girona, per tenir sempre el discurs a punt. I és que la descentralització administrativa ha de començar, sens dubte, descentralitzant les inundacions.

3 I no és que sigui per presumir, però podem dir que tenim les millors inundacions d'Europa. La gent les veu a venir. S'ho comuniquen entre veïns, amb tota la franquesa: «Avui ens inundarem, senyora Eulàlia». I la senyora Eulàlia i la senyora Emília corren a fer els llits perquè si vénen els bombers no trobin la casa mal endreçada. Després, el dia posa mala cara. Surt una inflor de gris a la galta de la

muntanya. I una mena de lleganya immensa enteranyina el cel. Després, el gris es desenganxa, s'acosta cap el pla, i es recargola, s'ennegreix, avança. I el cel esdevé una formidable compilació de grisos ferotges, un amuntegament inexorable de castells retorçats i viscerals, un deliri de formes encrespades. L'aire queda un moment suspès, enterbolit, amb una densitat de males intencions inqüestionable. Llavors, s'esquitlla un llamp enrevessat, un tro feixuc, i com un clam omnípotent s'esbotza el farcell d'aigua. I durant una estona, la pluja ajunta la terra i el cel en una immensa confusió aiguada.

4 Tothom acapara sucre. El sucre és producte dolç i blanc que serveix per beure café amb llet i fer confitura de poma. El sucre, aquell temps que se'n diu «de la guerra», ja era una cosa força buscada. Després, amb l'abundància i el turisme, el sucre va passar a ser una cosa normal, que la gent ni tan sols considerava. Ara, com que sembla que les accions de borsa baixen, es compra sucre, que, en últims recurs, sempre és una inversió comestible i autoritzada. De moment, és clar. Perquè si les coses continuen per aquest camí, el sucre esdevindrà una substància clandestina, perseguida com si fos propaganda subversiva o material explosiu. En Fidel Castro se les pensa totes i podria aprofitar l'avinentsa per convertir el sucre en una arma estratègica. La perfídia del comunisme internacional s'infiltra, a través del rebost, fins als punts crítics del nostre sistema: el café amb llet i els donuts. «Santiago y cierra España!».

5 A Conca (Cuenca) han tigit reunió de capellans amb sotana.

Els capellans amb sotana, agafat d'un a un i sense mirar gaire prim, són una cosa d'una gran normalitat, encara. Però quan es reuneixen a Conca (Cuenca), i fan discursos i declaracions, el panorama canvia. I és que quan els capellans amb sotana fan romeries a Conca (Cuenca) no és pas per casualitat. Tothom ha sentit dir que per Conca (Cuenca) hi ha la famosa «ciutat encantada». Ningú no m'ha aclarit

■ MERCERIA

■ PERFUMERIA

■ GENEROS DE PUNTO

■ OBJETOS DE REGALO

■ PAPELERIA

■ PERIODICOS

GEMA